

Provenuvirkningerne samt virkningerne på skattesatser og indkomstfordeling vurderes med udgangspunkt i den fuldt indfasede Pinsepakke. Bortset fra en række overgangsregler, der indføres efter 2002, vil sammenligningen således som hovedregel foretages i forhold til de regler, der vil gælde i 2002. I punktform kan forslagens virkninger sammenfattes som følger:

- Neutralt for de offentlige finanser og den samlede efterspørgsel med den forudsatte yderligere afdæmpning af det offentlige forbrug.
- Højere skatter på erhvervslivet og lavere skatter på husholdninger.
- Betydelige reduktioner i skatten på lønindkomst og positiv kapitalindkomst. Marginalskatten falder for alle normale lønindkomster og for positiv kapitalindkomst hos personer, der betaler mellem- eller topskat.
- Et fald i den gennemsnitlige marginalskat på lønindkomst for fuldt beskæftigede fra godt 54 pct. til 49½ pct. Den højeste marginalskat på lønindkomst nedsættes fra 63,3 pct. til 60,2 pct.
- Bedre strukturer på arbejdsmarkedet og måske i forhold til opsparings- og investeringsbeslutninger.
- Reduceret tilskyndelse til at være fagligt organiseret.
- En gennemsnitlig fremgang i den disponible indkomst på 3.300 kr. årligt. Fremgangen reduceres til 1.400 kr., når virkningerne af højere afgifter og færre offentlige udgifter inddrages. Lempelsen finansieres via højere skatter og færre tilskud for erhvervslivet, som også indirekte kan påvirke fordelingen af forbrug via mulige afledte virkninger på forbrugerpriser og kapitalafkast.
- Fremgangen er større for erhvervsaktive end for unge og gamle og stiger med indkomsten. Dermed udvides indkomstforskellene både mellem aldersklasser og i forhold til indkomster.

- Ændringerne i personskatterne er den væsentligste årsag til fordelingsprofilen. Effekterne dæmpes af de højere afgifter på biler og motorbrændstof, men forstærkes af besparelserne på de offentlige udgifter.
- Ovennævnte vurdering er statisk i den forstand, at de fordelings- og provenumæssige konsekvenser af den adfærdsændring, forslaget sigter mod – først og fremmest på arbejdsmarkedet – ikke indgår i beregningerne.
- I det omfang disse adfærdsændringer på længere sigt skaber en mere jævn fordeling af arbejdstider og kvalifikationer, vil dette bidrage til at modificere de umiddelbare fordelingsvirkninger.
- Forslaget vil næppe have væsentlig betydning for størrelsen af arbejdsstyrken og erhvervsfrekvensen. Virkningerne på arbejdsmarkedet vil derfor være koncentreret om tilskyndelsen til at øge den gennemsnitlige arbejdstid og reducere sort arbejde m.v.

2. Forslagets provenuvirkninger

Den samlede umiddelbare provenueffekt af Det Radikale Venstres skatteforslag er nogenlunde neutral, jf. tabel 1.

Samlet indebærer forslaget, at den direkte personbeskatning reduceres med ca. 13½ mia.kr. Beskatningen af løn- og anden personlig indkomst reduceres endnu mere – med omkring 20 mia.kr., som delvist finansieres af afskaffelse af fagforeningskontingent og af nedslaget i ejendomsværdiskatten for ejerboliger købt før 1. juli 1998.

Finansieringen af den samlede nedsættelse af personbeskatningen på godt 13 mia.kr. er nogenlunde ligeligt fordelt på henholdsvis højere afgifter, højere erhvervsskatter og administrative besparelser, der hver især bidrager med omkring 4 mia.kr. til finansieringen. Hertil kommer et mindre bidrag på knap 1 mia.kr. fra sanering af tilskud til erhvervslivet, så erhvervslivet i alt bidrager med godt 5 mia.kr. til finansieringen.